

١٠٢٧٨٩

دانشگاه قم

دانشکده الهیات و معارف اسلامی

پایان نامه کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث

عنوان:

بررسی سندی، دلالی و ترجمه روایات تفسیری امام صادق (علیه السلام)
در جزء سیزده قرآن کریم

استاد راهنما:

دکتر محمد علی تجری

استاد مشاور:

دکتر سید رضا مؤدب

۱۳۸۷ / ۶ / ۲۷

نگارش:

بتول خطاط

بهار ۱۳۸۷

۱۰۴۷۵

چکیده

این رساله با عنوان بررسی روایات تفسیری امام صادق(ع) که شامل ترجمه، بررسی شفهی و دلالی است جمع آوری شده و دو فصل به شرح زیر تنظیم گردیده است: در فصل اول طرح تحقیق به همراه کلیات مقاہیم و اصطلاحات دلالی و حدیثی، میزان حجت روایات تفسیری و روش تفسیری امام صادق(ع) تعریف شده‌اند. در فصل دوم روایات تفسیری که امام صادق(ع) ذیل آیات جزء سیزده قرآن کریم بیان فرموده‌اند از تفاسیر روایی جمع آوری شده و پس از آن کلیه روایات از منابع اصلی استخراج گردیده و ترجمه شده‌اند و سپس همه‌ی احادیث به صورت جداگانه مورد بررسی سندی و دلالی قرار گرفته‌اند. احادیث جمع آوری شده در این تحقیق ۱۳۹ حدیث ذیل ۵۲ آیه می‌باشند، که از میان آنها ۲۵ حدیث از نظر سندی معتبر و بقیه مرسل و مهمل و یا مجھول می‌باشند و یا راویان آنها مورد جرج واقع شده‌اند ولی از نظر دلالت قریب به اتفاق احادیث معتبراند.

کلید واژه‌ها

تفسر روایی، روایات تفسیری، تفسیر امام صادق(علیه السلام)، بررسی سند و دلالت احادیث

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

۱	مقدمه
۳	فصل اول: کلیات
۴	بیان موضوع
۴	ضرورت تحقیق
۴	پیشینه تحقیق
۵	روش تحقیق
۷	بحثی در حجت روایات تفسیری اهل بیت (علیهم السلام)
۹	روش تفسیری اما صادق (علیه السلام) در آیات قرآن کریم
۹	۱. تفسیر
۹	۱-۱- معناشناسی
۱۰	۱-۲- بیان احکام
۱۰	۱-۳- بیان اخلاقیات
۱۰	۱-۴- استشهاد به آیات قرآن کریم
۱۰	۱-۵- بیان قصص و تاریخ
۱۰	۱-۶- بیان مثال و مورد
۱۰	۲. تأویل
۱۱	۳. جری و تطبیق
۱۱	۴. قراءات
۱۱	۵. فضائل سور
۱۲	اصطلاحات سندی
۱۲	الفاظ مدرج
۱۲	ثقة
۱۲	وجه
۱۳	ثبت

عنوان

صفحة

١٣	جليل يا جليل القدر.....
١٣	من اصحابنا.....
١٣	الفاظ جرح و ذم.....
١٣	ضعيف.....
١٣	مضطرب الحديث.....
١٣	مضطرب المذهب.....
١٣	مرتفع القول.....
١٣	الفاظ قائل حديث.....
١٤	سمعت، حدثنا، اخبرنا.....
١٤	الفاظ و اصطلاحات سلسله‌ی سند.....
١٤	صحيح.....
١٤	حسن.....
١٤	موثق.....
١٤	ضعيف.....
١٤	مسند.....
١٥	مصحف.....
١٥	منقطع.....
١٥	مرسل.....
١٥	مشترک.....
١٥	مجهول.....
١٥	مهمل.....
١٦	مباحثي پيرامون سند روایات و رجال حديث.....
١٦	بررسی مصاديق عده کلینی در «عدة من اصحابنا».....
١٦	توثیقات خاص و عام.....
١٨	نکته‌ی آخر.....
١٩	فصل دوم: متن احاديث به همراه ترجمه و بررسی سندی و دلای آنها.....
٢٠	سوره يوسف.....

صفحه	عنوان
۲۰	آیه ۵۵
۲۴	آیه ۷۰
۳۵	آیه ۸۶
۳۷	آیه ۸۹
۳۸	آیه ۹۳
۴۰	آیه ۹۴
۴۲	آیه ۹۵
۴۴	آیه ۹۱-۹۲-۹۷-۹۸
۴۸	آیه ۱۰۶
۵۴	آیه ۱۰۸
۵۹	آیه ۱۰۹
۶۲	آیه ۱۱۰
۶۷	سوره رعد
۷۱	آیه ۱
۷۳	آیه ۴
۷۵	آیه ۷
۸۱	آیه ۸
۸۵	آیه ۹
۸۷	آیه ۱۱
۹۲	آیه ۱۵
۹۳	آیه ۱۶
۹۵	آیه ۱۹
۹۷	آیه ۲۱
۱۰۸	آیه ۲۲
۱۱۱	آیه ۲۸
۱۱۲	آیه ۲۹
۱۱۵	آیه ۳۸

صفحة	عنوان
١١٧	آیه ٣٩
١٢١	آیه ٤١
١٢٢	آیه ٤٣
١٣٠	سوره ابراهیم
١٣١	آیه ٥
١٣٣	آیه ٧
١٤١	آیه ١٢
١٤٣	آیه ١٦
١٤٤	آیه ٢٢
١٤٨	آیه ٢٤-٢٥-٢٦
١٥٤	آیه ٢٧
١٥٨	آیه ٢٩-٢٨
١٦٢	آیه ٣١
١٦٤	آیه ٣٤
١٦٥	آیه ٣٥
١٦٧	آیه ٣٦
١٧٢	آیه ٣٧
١٧٣	آیه ٣٨
١٧٤	آیه ٤١
١٧٦	آیه ٤٥
١٧٨	آیه ٤٨
١٨١	منابع و مأخذ

تقدیم به

این پایان نامه را به محضر ائمه اطهار (علیهم السلام) مخصوصاً به پیشگاه مقدس حضرت بقیة الله الاعظم حجۃ بن الحسن العسكري (عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف) و رئیس مذهب، حضرت امام صادق(علیه السلام) تقدیم می نمایم.

همچنین به روح پدر بزرگوارم، که تمامی موقفیت‌های زندگی ام را ب مدیون زحمات و دعای خیر ایشان هستم.

یا ایها العزیز مسنا و اهلنا الضر و جئنا بیضاعة مزاجة فأوف لنا الكيل و تصدق علينا، إنَّ الله

یجزی المتصدقین. (یوسف/۸۸)

تقدیر و تشکر

با سپاس بی کران به درگاه خداوند منان، که به این حقیر توفیق بررسی آیات قرآنی و روایات اهل بیت (علیهم السلام) را عنایت فرمود و با درود و صلوات فراوان بر خاتم الانبیاء حضرت محمد(ص) و اهل بیت پاکش.

و با تشکر و سپاس از استاد بزرگوار استاد راهنمای، دکتر محمدعلی تجری و استاد مشاور، دکتر سید رضامؤدب به خاطر راهنمایی و ارشادهای ارزشمندانه در تدوین پایان نامه، و نیز از خدمات مادر بزرگوارم که حق بزرگی برگدن من دارند و تمامی موقفیت‌های زندگی ام را مرهون خدمات ایشان می‌باشم.

در پایان از خدمات گرانقدر و راهنمایی‌های ارزنده‌ی برادر گرامیم جناب حجۃ‌الاسلام عبدالامیر خطاط که مرا در نوشتن پایان نامه یاری فراوان نمودند تقدیر می‌نمایم.
همچنین از همسر گرامیم که مرا در تدوین پایان نامه یاری نمودند سپاس‌گذارم.

مقدمه

حدیث در اصطلاح کلامی است که حاکی از قول یا فعل یا تقریر معصوم (علیه السلام) باشد و بر آن خبر و سنت و روایت نیز اطلاق شده است.^۱

حدیث و سنت در حقیقت، بیان تفسیر قرآن و کلام الله است و متمم قوانین و حقایق موجود در قرآن به شمار می‌روند و دلایل بسیاری از قرآن و سنت و اجماع و عقل در حجت آنها وجود دارد، در آیات ۳۱ آل عمران، ۵۹ و ۱۳۶ نساء، ۱۵۸ اعراف و ۶۴ نحل، مسلمانان به صراحت به ایمان و تسلیم و اطاعت و پیروی مطلق از پیامبر (ص) دعوت شده اند. اینکه بیان و تفسیر آیات الهی به عهده‌ی آن حضرت است و واضح است که اگر سخنان، اعمال و تقریرات پیامبر اکرم (ص) سندیت و حجت نداشته باشد نباید خداوند او را مأمور بیان و تفسیر قرآن نماید و اطاعت از وی را واجب سازد.

درباره‌ی حجت سخنان و افعال و تقریرات دیگر معصومین (علیهم السلام) نیز آیات و روایات بسیاری وجود دارد که آیه تطهیر (۳۲/احزاب) و آیه ذکر (۴۲/نحل) که به تصریح بیشتر مفسران بر حجت سخن و فعل و تقریر اهل بیت (علیه السلام) دلالت دارند، از جمله‌ی این آیات اند.^۲

حدیث ثقلین که در بیشتر کتب فرقین آمده نیز بر حجت اهل بیت (علیه السلام) در کنار قرآن دلالت دارد. ولذا یکی از مهمترین علومی که باید از ائمه (علیه السلام) اخذ گردد و بدین وسیله شناخته شود علم تفسیر است. می‌توان گفت تا اواخر قرن چهارم تفسیر مورد پسند همه‌ی فرق اسلامی تفسیر اثری بوده است و لیکن متأسفانه در گذر زمان آفات بسیاری بر روایات مخصوصاً روایات تفسیری ائمه (علیهم السلام) وارد شده که از جمله‌ی آنها، حذف اسائید، شیوع جعل و تحریف و رواج اسرائیلیات در آثار تفسیری را می‌توان نام برد.

بنابراین با توجه به اهمیت روایات تفسیری در فهم بهتر قرآن، بررسی و تتبیع پیرامون این احادیث ضروری به نظر می‌رسد. در این تحقیق روایات تفسیری امام صادق (علیه السلام) ذیل آیات جزء

۱. کاظم مدیرشاهه چی، علم الحدیث، (قم، اسلامی، ۱۳۷۹)، ص ۸

۲. محمدحسین طباطبائی، المیزان فی تفسیر القرآن (قم؛ جامعه مدرسین حوزه علمیه، ۱۴۱۷ق)، ج ۱، ص ۲۰۵

سیزدهم قرآن کریم و شرح گردیده و مورد بررسی سندی و دلالی واقع شده است. مجموع روایات نقل شده از امام صادق(علیه السلام) ذیل آیات جزء سیزدهم قران کریم عبارت اند از ۱۳۹ حدیث در ذیل ۵۲ آیه که ذیل ۱۵ آیه از آیات پایانی سوره یوسف (از آیه ۵۸ تا پایان سوره) و ۱۷ آیه ای آیات سوره رعد و ۲۰ آیه از آیات سوره ابراهیم آمده است. مطالب این تحقیق در دو فصل کلیات، نصوص احادیث به همراه ترجمه و بررسی سندی و دلالی آنها آمده است.

فصل اول:

کلیات

۱. بیان موضوع

تفسیر روایی یا نقلی آن است که در تفسیر آیات از روایات استفاده گردد خواه آن روایت تفسیری از پیامبر(ص) و ائمه اطهار صادر شده باشد (طبق نظر شیعه) و یا به عقیده اهل سنت کلام صحابه را شامل گردد.^۱ از آنجا که مسلمانان صدر اسلام در مسأله فهم قرآن به روایات تفسیری اعتماد داشتند، به ویژه اینکه شیعیان به جهت اتصال روایات اهل بیت (علیهم السلام) به سرچشمه وحی، همچون آیات قرآن آنها را می پذیرفتند، سبب شد که این روش تفسیری مهمترین و مطمئن‌ترین راه دستیابی به حقایق معارف قرآنی بشمار آید.^۲

این تحقیق، در بردارنده مجموعه روایاتی است که در تبیین و توضیح آیات جزء ۱۳ قرآن از امام صادق (علیه السلام) نقل شده است. مجموع این روایات، ۱۳۹ روایت در ذیل ۵۲ آیه است که ترجمه شده و مورد بررسی سندی و دلالی قرار گرفته اند.

۲. ضرورت تحقیق

با نظر به روایات واردہ از ائمه معصومین (علیهم السلام)، اعم از روایات تفسیری و فقهی و غیر آن، در بین آنان روایات مخدوش و غیر صحیح فراوانی به چشم می خورد، به طوری که بررسی متن و سند این احادیث ضروری به نظر می آید. این بررسی و تفحص در حوزه فقهی به صورت گسترده‌ای انجام گرفته است ولیکن درمورد سایر احادیث چنین تبعی، علیرغم اهمیت و ضرورت آن، انجام نشده است، درصورتی که شناخت و بررسی احادیث تفسیری نیز اهمیتی کمتر از احادیث فقهی نداشته، بلکه برای فهم مراد و مفهوم آیات، استفاده از آنها کاملاً ضروری به نظر می آید.

۳. پیشینه تحقیق

افزون بر روایاتی که در باب‌های مختلف از امام صادق (علیه السلام) رسیده است، بخصوص در زمینه تفسیر که به صورت پراکنده در کتابهای حدیثی نقل و گزارش شده و یا شاگردان آن حضرت تدوین کرده اند و ازین رفته است، دو کتاب به نام‌های «مصاحف الشریعه» و «تفسیر جعفر الصادق» به آن حضرت نسبت داده شده است.

۱ محمد هادی معرفت، التفسیر والمقسرون في ثبوه التشیب (مشهد: الجامعه الرضویه للعلوم الإسلامية، ۱۴۱۹ق، ج ۲، ص ۲۱).

۲ عباسعلی عیید زنجانی، مبانی و روشهای تفسیر قرآن (تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۳ش)، ص ۱۹۱.

مصابح الشریعه، که در ایران توسط آقای حسن مصطفوی تحقیق و چاپ گردیده و ظاهر کلمات که در آغاز هر باب با مدح و بزرگداشت حضرت آمده، نشان می دهد که این کتاب دست کم توسط حضرت نگارش یافته است. درباره کتاب تفسیر امام صادق (علیه السلام) نیز باید گفت: در آن مباحث تفسیری و تأویلی وجود دارد و ردپای عقاید باطنی در آن دیده می شود. نسبت این کتاب به امام نیز ثابت نشده است.

به جز دو کتاب مذکور، اثر دیگری در زمینه روایات تفسیری امام صادق (علیه السلام) که به زیور طبع آراسته شده باشد مشهود نیست و تنها تحقیقی که در این زمینه به صورت مدون و مکتوب وجود دارد و در حال پیگیری و تدام است، جمع آوری و بررسی روایات تفسیری امام صادق (علیه السلام) تا جزء چهاردهم قرآن است که طی سیزده پایان نامه توسط دانشجویان دانشگاه قم به انجام رسیده و دفاع شده است. امید آن است که در آینده ای نه چندان دور، این بررسی در تمامی جزءهای قرآن انجام گرفته و به صورت یک مجموعه روایات تفسیری امام صادق (علیه السلام) درآید.

۴. روش تحقیق

روش تحقیق در این پایان نامه، همانند اغلب مطالعات حوزه علوم انسانی و دین پژوهی، به صورت کتابخانه ای بوده است، زیرا که منابع مورد استفاده این پایان نامه به صورت کتابخانه ای بوده اند و روش اینجانب در این تحقیق بدین صورت بوده که:

ابتدا احادیث تفسیری امام صادق (علیه السلام) در جزء سیزده قرآن کریم، از تفاسیر «البرهان» و «نور الثقلین» به طور همزمان جمع آوری شده، همچنین به تفسیر «کنز الدقائق» و «العيashi» نیز مراجعه گردیده است و پس از دقت و امعان نظر، موارد مشترک غیر ضروری حذف گردیده است، همچنین در کنار تفاسیر روایی شیعه، تفسیر «الدر المنشور» و «جامع البيان» طبری نیز مورد ملاحظه قرار گرفت که متأسفانه هیچ روایتی از امام صادق (علیه السلام) در جزء سیزده در این دو تفسیر یافت نشد.

در مرحله بعد، کلیه احادیث از منابع اصلی آن استخراج گردید و برخی از احادیث مرسل که در منابع دیگر به صورت معتبر نقل شده بود، مستندسازی شد، سپس با استفاده از کتب لغت و در مواردی با استفاده از ترجمه کتاب های حدیثی ترجمه گردید. آنگاه با مراجعه به کتب رجالی متقدم و متأخر، احوال راویان احادیث استخراج شده و در ذیل هر حدیث وثاقت و ضعف راویان آن مشخص گردید و بدین ترتیب، احادیث مورد بررسی سندی واقع شد.

در بررسی دلایل و شرح احادیث نیز با توجه به مضامین احادیث و با مراجعه به مضامین احادیث و با مراجعه به کتب تفسیری، شروح کتب حدیثی و فقهی و لغوی و امثال آن، نکاتی در تبیین احادیث و توضیح آن‌ها مطرح شده و در مواردی که احادیث اختلاف ظاهری با هم داشتند، نکاتی در رفع این تعارضات ظاهری مطرح گردید.

بحثی در حجت روایات تفسیری اهل بیت (علیهم السلام)

پاسخ به حجت یا عدم حجت روایات تفسیری منوط به این پاسخ در حوزهٔ حجت یا عدم حجت خبر واحد است، به این دلیل به این مطلب می‌پردازیم که ایا خبر واحد حجت است یا خیر و اکنون در این باره به اختصار به سخن یکی از نویسنده‌گان اشاره می‌نمائیم که چند دیدگاه رادر حجت یا عدم حجت خبر واحد مطرح می‌کند و ما با استفاده از سخن ایشان دو دیدگاه عدم حجت و حجت را بررسی می‌نمائیم^۱:

۱- عدم حجت

در میان علمای پیشین شیعه می‌توان این قول را به شیخ طوسی نسبت داد که در مقدمه تبیان دربارهٔ آنچه می‌تواند مرجع مفسر باشد می‌نویسد: «سزاوار است به دلایل صحیح عقلی یا شرعی از قبیل اجماع یا روایت متواتر از کسانی که پیروی از سخنانشان واجب است رجوع نمود و به خصوص در این مورد»، اگر از مواردی باشد که راه شناخت آن علم است خبر واحد پذیرفتی نیست و هر تأویل نیازمند به شاهد لغوی باشد تنها شاهدی پذیرفتی است که میان واژه شناسان معلوم و شایع باشد و اما طریق‌های واحدی که در قالب روایت‌های شاذ و الفاظ نادر دیده می‌شود قطع آور نیست و نمی‌توان آنها را گواه بر کتاب خدا گرفت و سزاوار است در آنها توقف کرد».^۲

۲- حجت

آیت الله سبحانی در این باره می‌نویسد: «رجوع به علم رجال اختصاصی به روایات فقهی ندارد، بنابراین همان گونه که فقیه برای شناخت روایات صحیح از روایات ناصحیح چاره‌ای جز رجوع به این علم ندارد، بر محدث و مورخ اسلامی نیز واجب است در بررسی قضایای تاریخی به این علم مراجعه کند، مزیرا دست ناپیدای جعل و وضع در میدان تاریخ و امور مربوط به مناقب بیشتر از میدان روایات فقهی بازی گری کرده است و نیکو این است که بیشتر کتابهای تاریخی که در دوره‌های پیشین نگارش شده مستنداند نه مرسل مانند تاریخ و تفسیر ابن جریر طبری که هر دو در میدان تفسیر و تاریخ و اسناد و روایات خود را ذکر می‌کند و بدین وسیله می‌توان خبر صحیح را از ضعیف بازشناخت...»^۳

۱. در تمامی بحث ر.ک.علی اکبر کلاتری ارسجاتی، نقش دانش رجال در تفسیر و علوم قرآن (قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۸۴، ش) ص ۲۱-۱۶.

۲. محمدبن حسن طوسی، تبیان (بی‌جان: مکتب الاعلام الاسلامی، ۱۴۰۹، ق)، ج ۱، ص ۶.

۳. جعفر سبحانی، کلیات فی علم رجال (قم: مرکز مدیریت حوزه علمیه، ۱۴۱۰، ق)، ص ۴۹۰.

با بررسی این دو دیدگاه به سه دلیل قول دوم را می‌پذیریم:

۱- بنای عقلاء

شکی نیست که بنای عقلای قدیم تا جدید بر این است که به خبر واحد عمل کنند و زندگی چنان است که با اعتمادی به خبر واحد به گردش درخواهد آمد، و با هر خبری وثوق به صدق آن پیدا می‌شود هر چند راوی هم ثقه نباشد بدون التزام به اینکه راوی معتقد به عقيدة خاص و یا از طائفه‌ی خاصی باشد و این سیره‌ی عقلاست.

۲- آیه نبأ «يا ايها الذين آمنوا إن جاءكم فاسقٌ نبِّئُهُ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تَصِيبُوهُ قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتَصْجُوْهُ عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِين»^۱

در ذیل آیه حجیت خبر واحد مطرح شده و تکلیف در مورد عمل به خبر واحد معین گردیده است.

۳- اخبار

اخبار بسیاری از ائمه (علیهم السلام) در مورد عمل به خبر واحد رسیده است و حتی به تواتر برای جواز عمل به قول ثقه و صادق روایات آمده است و آن به حدی است که نمی‌توان منکر و یا حتی منکر تواترش شد و این روایات را سید الطائفه محقق بروجردی در جامع احادیث شیعه جمع کرده است از جمله این روایات عبارت است از:

روی عبدالعزیز بن المهدی: قال: سألت الرضا(عليه السلام) فقلت: أني لا الفاكح في كل وقت فممن آخذ معالم ديني؟ قال: خذ عن يonus بن عبد الرحمن.
همچنین تقریرات^۲ بسیار زیادی نیز از پیامبر (ص) و ائمه اطهار (علیهم السلام) در عوول به قول ثقات وجود دارد و در واقع زندگانی ایشان سرشار از عمل به قول ثقات بوده است.^۳

۱. قرآن، حجرات: ۶.

۲. حدیث و خبر معصوم عبارت از کلامی است که حاکی از قول یا فعل یا تقریر معصوم (علیه السلام) باشد. کاظم مدیر شانه چی، علم الحدیث، ص ۸

۳. جعفر سبحانی، اصول الحدیث و احکامه فی علم درایه قم: موسسه امام صادق، ۱۴۲۶ق، ۱۳۵-۱۴۱.

روش تفسیری امام صادق (علیه السلام)

احکام دین و مسائل شرع، از اموری است که در قرآن کریم به صورت اجمال و کلی و مطلق آمده است و بدون شک، تفصیل احکام شریعت و فروع مسائل شرعی به تفصیل در لسان معصوم و تقریر آنان بیان شده است. در واقع، سخن و فعل و تقریر معصوم در بیان و توضیح و تشریح کیات احکام و اخلاق و آدابی است که در قرآن به صورت اجمال مطرح شده است. خداوند تعالی در قرآن کریم خطاب به پیامبر می فرماید: «وَاتْرَلَا إِلَيْكَ الذِّكْرُ لِتَبَيَّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ عَلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ» و لذا وظیفه اساسی پیامبر(ص) بیان و توضیح اموری است که در قرآن آمده و هر آنچه که از ایشان و همین طور ائمه اطهار (علیهم السلام) درمورد شریعت صادر شده در واقع همان تفسیر قرآن کریم است.^۱

از آنجا که پیامبر(ص) و ائمه اطهار(علیهم السلام) میین کلام وحی اند، بهترین و معتبرترین تفسیر برای کلام خداوند باید از گفتار ایشان اخذ گردد، لذا برای دستیابی به تعالیم والای اسلام، لازم است با روش تفسیری ایشان آشنا گردیم. در این تحقیق، با توجه به محدودیت آن، شیوه تفسیری امام صادق(علیه السلام) را با توجه به روایات ذکر شده از ایشان در ذیل سوره های جزء^۲ ۱۳ قرآن یعنی سوره یوسف و ابراهیم و رعد به اختصار مورد بررسی قرار می دهیم و از آنجا که در فصل آینده برای هریک از موارد شواهدی یافت می شود، در این قسمت برای هر مورد تنها به ذکر یک مثال بسنده می کنیم:

۱- تفسیر (تبیین معنای ظاهری)

تفسیر به تعبیر علامه، بیان معنای آیات قرآن و کشف مقاصد و مدلائل آنهاست^۳. امام صادق(علیه السلام) درمورد بسیاری از آیات به بیان و تبیین معانی و الفاظ آن پرداخته اند به طوری که:

۱- گاه به معناشناسی آیات پرداخته اند و مراد آیه را تبیین نموده اند. برای مثال، درمورد آیه ۵۵ سوره یوسف که می فرماید: «قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ أَنِّي حَفِظَ عَلَيْم» می فرمایند: «حفیظ بما تحت يدي، علیم بكل لسان»^۴

^۱ تفسیر والمفسرون في ثبو悲 القشيب، ج ۲، ص ۲۶.

^۲ محمد حسین طباطبائی، المیزان فی تفسیر القرآن (قم: جامعه مدرسین حوزه علمیه، ۱۴۱۷ق) ج ۱، ص ۴.

^۳ ر.ک. حدیث ۲

۱- گاه بیان احکام می نمایند و احکامی را که در آیه مطرح شده بیان می کنند، اعم از اینکه واجب یا مستحب باشد. برای مثال، در توضیح آیه ۳۱ سوره ابراهیم که می فرماید: «قُلْ لِعَبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا يَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ» در مورد ادائی زکات چنین می فرمایند:

«أَنَّ اللَّهَ عَزَوَ جَلَ فِرْضَ الْلِّقَارَاءِ فِي الْحَوَالِ الْأَغْنَىءِ فَرِيضَةٌ لَا يَحْمَدُونَ إِلَّا بِأَدَائِهَا وَهِيَ الرِّزْكَاهُ...»^۱

۲- گاه به نکات اخلاقی آیات اشاره می کنند. برای نمونه در حدیث ۶۶ می خوانیم که امام صادق(علیه السلام) با یادآوری آیه ۲۱ سوره رعد که می فرماید: «وَالَّذِينَ يَصْلُونَ مَا أَمْرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يَوْصِلَ وَ يَخْشُونَ رِبِّهِمْ وَ يَخْافُونَ سَوْءَ الْحِسَابِ» عملایاً به انعام صله رحم پرداختند.^۲

۳- گاه حضرت برای تبیین نکاتی، به آیات قرآن کریم استشهاد می نمایند. چنانچه با استشهاد به آیه ۱۱ سوره رعد که می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْنِي مَبِقُومَ حَتَّى يَغْيِرَ وَإِنَّمَا يَأْنِسُهُمْ» چنین می گویند که: «انَّ اللَّهَ قَضَى قَضَاءً حَتَّى، لَا يَنْعَمُ عَلَى عَبْدِهِ نَعْمَهٖ فَيُسْلِبُهَا إِيَّاهُ قَبْلَ أَنْ يَحْدُثَ الْعَبْدُ دُنْبًا يَسْتَوْجِبَ بِذَالِكَ الذَّنْبِ سَلْبَ تِلْكَ النِّعْمَةِ»^۳

۴- گاه حضرت امام صادق(علیه السلام) در توضیح آیات قرآن کریم به قصص و تاریخ اشاره می نمایند. برای مثال، در توضیح آیه ۹۴ سوره یوسف که می فرماید: «وَلَمَا فَصَلَتِ الْعِشَرَةُ قَالَ أَبُوهُمَّ أَنَّى لِأَجَدْ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفَنَّدُوا» فرمودند: «وَجَدَ يعقوبَ رِيحَ قَمِيصَ إِبْرَاهِيمَ حِينَ فَصَلَتِ الْعِشَرَةُ مَصْرُوْهُ بِفِلَسْطِينِ»^۴

۵- گاه حضرت برای تبیین معنای آیه به بیان مثال و مورد پرداخته اند، چنانچه در مورد آیه ۴ سوره رعد، زمین های مجاور همیگر را به اقوام مجاور مثال زده اند و تشییه نموده اند.

۲- تأویل (تبیین معنای باطنی)

تأویل قرآن در لسان آیات کریمه و روایات مربوط به آن، در معانی ذیل بکار رفته است:

۱. معنای حقیقی و منظور واقعی برخی از آیات مشابه؛
۲. معنا و معارف باطنی آیات کریمه، اعم از آیات محکم و مشابه؛
۳. مصادق خارجی و تجسم عینی وعد و وعیدهای قرآن کریم در مورد آخرت و سایر پیشگویی های آن؛
۴. مصاديق برخی از آیات کریمه، که از دید عرف و افراد عادی پنهان است^۵؛

۱. ر.ک. حدیث ۶۳.

۲. ر.ک. حدیث ۶۵.

۳. ر.ک. حدیث ۵۶.

۴. ر.ک. حدیث ۱۴.

۵. علی اکبر بابایی، غلامعلی عزیزی کیا، مجتبی روحانی راد، زیرنظر محمود رجبی، روش شناسی تفسیر قران (قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه)، (تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه ها، ۱۳۷۹ ش)، ص. ۳۰.

در این تحقیق، معنای دوم تأویل لحاظ شده است و ازجمله موارد آن اینکه امام صادق(علیه السلام) در معنای «ألا بذکر الله تطمئن القلوب» فرمودند: «محمد تطمئن القلوب»^۱

۳- جری و تطبیق

جری و تطبیق، عبارت است از انطباق الفاظ و آیات قرآن بر مصاديقی غیر از آنچه آیات درباره آنها نازل شده است.^۲

ازجمله روش های تبیین و شرح آیات، معرفی مصاديق آن است. آیات، غالباً مفهومی عام دارند و مصاديق گوناگون را پذیرا هستند. مصاديق، آنها بی هستند که به صورت عادی و عرفی، در زمان نزول، مشمول آیه بوده اند. (مصاديق اولیه) ولی این بدین معنا نیست که نتوان مصاديق ثانویه (جری و تطبیق) را در این دایره جای داد.

ازجمله مواردی که امام صادق(علیه السلام) به تطبیق آیه اشاره می کنند، در حدیث ۶۹ است که در مورد آیه «والذین يصلون ما أمر الله به أن يوصل» در پاسخ عمر بن یزید فرمودند: «نَرَّلْنَا فِي رَحْمِ آلِ مُحَمَّدٍ (ص) وَ قَدْ تَكُونُ قَرَابَتِكَ» و در ادامه به وی فرمودند: «فَلَاتَكُونُنَّ مِنْ يَقُولُ لِلشَّئْيِ إِنَّهُ فِي شَيْءٍ وَاحِدٌ»^۳

۴- قراءات

مثل اینکه در مجمع از امام باقر و امام صادق (علیهم السلام) روایت شده که عبارت (من کل ما سألمته) با تنوین قراءت می گردد.^۴

۵- فضائل سور

مانند اینکه امام صادق (علیه السلام) در فضیلت سوره ابراهیم می فرمایند: هر کس این سوره و سوره حجر را همواره در دو رکعت روز جمعه بخواند هرگز فقر و دیوانگی به او اصابت نخواهد کرد.^۵

۱. ر.ک. حدیث ۷۸

۲. محمد کاظم شاکر، روش‌های تأویل قرآن، (قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۶)، ص ۱۴۷

۳. ر.ک. حدیث ۶۹

۴. ر.ک. حدیث ۱۲۸

۵. ر.ک. ۶۸